

Nederlandse release 19 augustus 2010

Cairo Time - Synopsis

De overwerkte Juliette (Patricia Clarkson, Woody Allens *WHATEVER WORKS*) heeft met haar man Mark in Egypte afgesproken om samen eens helemaal te ontspannen. Maar bij haar aankomst in Cairo hoort ze tot haar ontsteltenis dat Mark in de Gazastrook opgehouden is. Omdat het niet handig is als hoogblonde vrouw alleen in de straten van Caïro rond te lopen, vraagt Mark zijn Egyptische vriend Tareq (Alexander Siddig) Juliette alvast kennis te laten maken met de vele kleuren en geuren van Caïro. De twee worden verliefd.

CAIRO TIME is een romantisch drama van Ruba Nadda met een knipoog naar het werk van Jane Austen, de oude klassieke films vol van ingehouden emotionele spanning. De film won de prijs voor beste Canadese speelfilm op het Toronto International Film Festival 2009.

CAIRO TIME wordt in Nederland gedistribueerd door ABC/ Cinemien. Beeldmateriaal kan gedownload worden vanaf: www.cinemien.nl/pers of vanaf www.filmdepot.nl

Voor meer informatie kunt u zich wenden tot Gideon Querido van Frank, +31(0)20-5776010 of gideon@cinemien.nl

Cairo Time - Cast

Juliette Grant.....	Patricia Clarkson
Tareq Khaliffa.....	Alexander Siddig
Kathryn.....	Elena Anaya
Mark.....	Tom McCamus

Cairo Time - Crew

Regisseur.....	Ruba Nadda
Producent	Daniel Iron
Producent	David Collins
Uitvoerend producent	Christine Vachon
Fotografie.....	Luc Montpellier
Montage.....	Teresa Hannigan

Cairo Time – Ruba Nadda

Ruba Nadda schrijft, regisseert en produceert films en is woonachtig in Toronto. CAIRO TIME is de vierde film, die zowel door haar geschreven als geregisseerd is. Voor CAIRO TIME maakte zij SABAH (2005), UNSETTLED (2001) en I ALWAYS COME TO YOU (2000). Eerder maakte ze 13 korte films.

Ruba ging naar de prestigieuze Tisch School of the Arts (New York University) waar zij filmproductie deed. Terug in Toronto begon ze onmiddellijk aan haar filmcarrière, haar 13 korte films werden meer dan 500 maal vertoond op filmfestivals over de hele wereld.

Ruba is ook een fictieschrijver, van korte verhalen die in meer dan 200 internationale bladen zijn gepubliceerd. Momenteel werkt ze, samen met producent Daniel Iron, aan twee nieuwe films: ABU MANA en AN OCTOBER GALE.

Cairo Time – Nadda over Cairo en de film

CAIRO TIME is een ode aan een stad, verweven met een romantisch liefdesverhaal. Het begon allemaal toen de Syrisch-Canadase Ruba Nadda samen met haar familie Caïro vele jaren geleden voor het eerst bezocht. Toen zij een tiental jaren geleden de stad opnieuw bezocht, nu met alleen haar zus (en zonder het waakzame oog van haar vader) kon ze pas echt van de stad genieten. Nadda: "De stad was prachtig en de mensen ook." Nadda woonde in Damascus, en vervolgens reisde ze de wereld over, maar nooit vergat ze de grandeur en de chaos van de antieke stad. Het gebied dat de metropool Caïro zou worden, heeft de Grieken, Romeinen, kruisvaarders, Ottomanen, Napoleon en de Britten als bewoners gekend, en is nu een van de meest dichtbevolkte steden ter wereld. "Ik herinner me een stad vol leven, vol historie en doordrongen van menselijkheid en ik moest het gewoon op beeld vangen." Een reis door Caïro is een reis door de tijd en het raakt je in je ziel.

Het was tijdens Nadda's vele reizen naar internationale filmfestivals met haar korte films, en haar vorige lange film, SABAH, dat ze de gevoelens van introspectie en melancholie ging waarderen die reizen met zich meebrengt. Uit deze ervaringen kwam CAIRO TIME voort, wat Nadda ziet als een echt liefdesverhaal, maar eentje die erg on-Westers is: "Voor mij staat het Westen voor het verwerven van status, bezit, deadlines en rennen, rennen, rennen. Het centrale karakter, Juliette, moet het plotseling rustig aan gaan doen en leven volgens de Caïro -tijd." Deze film bezit een Oost ontmoet West-thema, dat ontstaat door de onverwachte liefde tussen een Arabische man en een Noord-Amerikaanse vrouw.

Het is ook een knipoog naar het werk van Jane Austen, de oude klassieke films vol van ingehouden emotionele spanning.

Juliette is een vrouw die vroeg getrouwd is en nog steeds veel van haar man houdt. Haar kinderen zijn opgegroeid en vertrokken. Het leven heeft hoop en dromen vervangen door verantwoordelijkheid. In haar achterhoofd had Juliette altijd het idee dat zij en haar man, vroeger of later, tijd voor elkaar zouden hebben, dit was ook de reden voor haar reis naar Caïro.

Nadda: "Ik hou van deze vrouw. Ze is stil en heeft een droefheid over zich, net onder het oppervlak. Deze droefheid is ontstaan door een leven lang veel alleen zijn, omdat het werk van haar man vaak de prioriteit heeft gekregen."

Niet in staat om Juliette te ontmoeten wanneer ze in Caïro arriveert, maar wetende dat ze een onafhankelijke vrouw is die zichzelf goed kan redden, vraagt Mark Tareq om zich over haar te ontfermen. Jarenlang heeft Mark zijn eigen leven aan Tareq toevertrouwd, dus het is logisch om dat vertrouwen in hem uit te breiden naar zijn vrouw.

Eenmaal in het hotel is Juliette weer alleen. Ze wil niet stilletjes op haar man wachten, maar elke poging om in haar eentje de stad in te trekken loopt op niets uit. Caïro is geen vriendelijke stad, met een bevolking van 17 miljoen mensen is de herrie niet te harden. De hitte, gemengd met het stof, is drukkend. Het verkeer laat zich niet leiden door rijstroken of stoplichten. En vrouwen, zeker buitenlandse, bewegen zich niet gemakkelijk vrij door de stad. Juliette leert al snel dat simpele dingen van het leven in Canada in Caïro een test van wilskracht betekent. En dus wendt ze zich tot Tareq, die haar eerst Caïro laat zien, en vervolgens zichzelf.

Cairo Time – Patricia Clarkson

Patricia Clarkson won als actrice eerder al een Emmy en een Academy Award. Door haar gevarieerde rollen in zowel film, televisie en theater is ze uitgegroeid tot een van de meest gerespecteerde actrices in de film- en televisiewereld.

Clarkson werd geboren in New Orleans en begon met acteren in haar tienerjaren. Ze studeerde drama op de Universiteit van Louisiana en de Fordham Universiteit in New York. Haar master haalde ze aan de Yale School of Drama.

Velen zullen haar recentelijk kennen door haar rol in de Woody Allen film *WHATEVER WORKS*, de grote Hollywoodfilm *SHUTTER ISLAND* van Scorsese, of misschien uit de twee independent films die ze in 2003 deed: *PIECES OF APRIL* en *THE STATION AGENT*. Deze twee rollen leverden haar veel lof op, alsmede nominaties voor vele belangrijke filmprijzen.

In 2002 en 2006 kreeg Clarkson een Emmy voor haar rol in het HBO televisiedrama *Six Feet Under*.

Cairo Time – Alexander Siddig

Alexander Siddig geniet de meeste bekendheid door zijn rol als Dr. Julian Bashir in de serie *Star Trek: Deep Space Nine*. Meer Recentelijk speelde hij in grote films zoals *CLASH OF THE TITANS*, *SYRIANA*, *KINGDOM OF HEAVEN*, *VERTICAL LIMIT* en de BBC-serie *Spooks*. Ook speelde Alexander in de uiterst populaire serie *24*.

Siddig werd geboren in Soedan en groeide daar op totdat zijn Britse moeder door politieke onrust het land moest ontvluchten. In Engeland werd zijn scholing betaald door zijn oom, de acteur Malcolm McDowell, vooral bekend door zijn rol in *A CLOCKWORK ORANGE*. Later studeerde hij geografie en antropologie, denkend dat hij hiermee later zijn geboorteland zou kunnen helpen. Tijdens deze periode raakte hij echter geïnteresseerd in acteren en regisseren en verliet hij de universiteit om aan de prestigieuze Academy of Music and Dramatic Arts in Londen te gaan studeren.

Als een van de weinig getrainde acteurs van Arabische komaf in Londen in die tijd, werd hij al snel gecast voor verschillende rollen. Dit leidde ertoe dat *Star Trek* producer Rick Berman zijn oog op hem liet vallen.

Cairo Time – Recensies

REEL FILM REVIEWS

Cairo Time follows an American magazine writer (Patricia Clarkson's Juliette) as she arrives in Cairo hoping to spend some time with her husband, though his ongoing work-related absence ultimately forces Juliette to see the sights with a friendly local named Tareq (Alexander Siddig). Director Ruba Nadda does a superb job of luring the viewer into the proceedings almost instantly, as the filmmaker effectively captures the inherent chaos and sleaziness of the titular city - yet it's just as clear that the awe-inspiring visuals and Nadda's emphasis on seriously scenic locales inevitably ensures that the film comes off as an unexpectedly captivating travelogue. The plot, which is certainly as thin as one could possibly envision, exists primarily as a springboard for Juliette's continuing escapades in and around Cairo, with her back-and-forth banter with Siddig's character establishing itself as a highlight within the proceedings virtually from the get-go - as Clarkson and Siddig offer up compelling, thoroughly ingratiating work that draws the viewer into even the most seemingly inconsequential of their encounters (ie the two share a nighttime cruise around the Nile river). Siddig's effortlessly magnetic performance is nothing short of a revelation, as the actor - best known for his role on *Deep Space Nine* - more than holds his own opposite an equally affecting Clarkson and cements his place as the film's secret weapon early on. The end result is a very low-key, very charming little movie that's as delightful as it is entertaining, with the touching (and unexpectedly heartbreaking) conclusion ensuring that *Cairo Time* lingers in one's mind long after the end credits have rolled.

★★★★ out of ★★★★★

Cairo Time a masterful look at repressed romance

Repressed passions stir the air in "Cairo Time," Ruba Nadda's sumptuous new tale about two strangers who struggle with attraction. Actress Patricia Clarkson stirs this illicit pot with electric ease. Clarkson, Nadda and co-star Alexander Siddig serve up something here that could easily be called a chick flick. Don't sell "Cairo Time" so short.

There are no flavour-of-the-month faces here. No bonehead story lines, indigestible camp or stale clichés. What Clarkson and company do deliver is a finely-drawn, grown-up look at an age-old question: "Should I or shouldn't I?" Set against the sun-drenched bustle of Cairo's streets, magazine editor Juliette (Clarkson) arrives to join Mark, her Canadian diplomat husband (Tom McCamus). To her dismay, escalating tensions in Palestinian territories keep Mark stranded in Gaza and Juliette stuck in a hotel waiting for his return. Nadda wisely keeps the camera on Juliette's resigned face. Slowly and steadily, she hints at something stirring behind Juliette's luminous, cornflower blue eyes as she scans Cairo from the safety of her balcony. Of course, that deliberate pacing might annoy those who like their action fast and their noise meter cranked way past the decibel on "Transformers 1 or 2." But, look past this devoted wife's still, 40-something exterior and you intuit a swell of unhappiness churning inside Juliette's head and heart.

Suddenly, the enigma that Juliette is comes careening towards us. Is she happily married? Is her husband having an affair? Is Juliette about to crack? The subtle subtext that Clarkson plays so well gives this elegant, secretly-sorrowed woman a sense of mystery that rivals Egypt's pyramids. Whatever is going on inside in her mind, we're stuck to Juliette like white on rice -- much like her

husband's former employee, Tareq (Alexander Siddig). Tired of waiting, Juliette invites this lanky looker to show her Cairo. Tareq's the perfect gentleman: Kind, attentive and protective, as well, when the local men swarm Juliette at the first sight of her milky skin and long-flaxen hair. His attraction to the boss' wife, however, is right there in Siddig's big, sea-green orbs. Ditto for Juliette.

There, amidst those silent walks and intimate meals they share together, the pair's unspoken passion for one another pounds the screen. Will Juliette stray? Can Mark's honorable friend control himself? The tensions build with nothing more than a stroke of a hand or a lingering look.

Have audiences forgotten how good that can be? Not so judging by the film's reception at the Toronto International Film Festival. I personally sat in a row filled with men and women of all ages at the film's premiere. They applauded the fact that two ordinary people did a seemingly extraordinary thing by Hollywood's "more is more" standards: They just said no. It's not a decision that comes easily. In fact, one of "Cairo Time's" most electric moments comes when Tareq takes one bold step towards Juliette in her hotel room. She skittishly recoils, then steps towards him and smiles, "Let's go." That's not code for "Hey, let's jump into the sack." Not by a long shot.

In an act that signals just how much she feels for this man, Juliette takes Tareq to the pyramids -- a trip she had been saving to share with husband. If that doesn't say I want you, what does? We never really know if Juliette regrets choosing her marriage over that "over-the-moon" love Tareq awakens her to. But, in an age where every thought, feeling and body part is out there for everyone to see, Nadda does something daring with "Cairo Time."

She bravely revisits a style of romantic filmmaking that has not been seen since "Brief Encounter," David Lean's 1945 classic. The end result is moving, modern and visually stunning even by Lean's standards. As for Clarkson, who came to this film after playing a Southern belle-turned-artiste in Woody Allen's comedy, "Whatever Works," Juliette screams to the world that there is no one like her working in Hollywood today.

Once Shakespeare's star-crossed Juliet filled my memory banks. Now Clarkson's Juliette lingers there too - as does "Cairo Time's" welcome reminder that less is more.